

S-a luat în examinare cererea formulată de reclamanta SC xxxxxSRL
radictoriu cu pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE
COTA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE ARAD, av
biect contestație act administrativ fiscal - restituire taxă poluare, precum
rea formulată' de pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE
COTA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE ARAD
nare în garanție a ADMINISTRAȚIEI FONDULUI PENTRU MEDIU.

La apelul nominal se «prezintă reprezentantul reclamantei - avoc
x din Baroul Arad și reprezentantul pârâtelor - consilier juridic xxxxxx, abs
reclamanta și reprezentantul chematei în garanție.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, constatându-se că la xxxxx.03.2010, Administra
dului pentru Mediu a depus la dosar întâmpinare la cererea de chemare
nție, ce a fost deja comunicată reclamantei.

Avocatul reclamantei completează timbrarea acțiunii cu de xxxxxx lei t
iară de timbru, instanța constatând că, astfel, acțiunea este legal timbrată cu x
xă judiciară de timbru, conform art. 3 lit. m teza a II-a din Legea nr. 146/
ificată și xxxx lei timbru judiciar, conform art. 3 alin. 3 din OG nr. 32/1
ificată.

Reprezentantul pârâtelor depune la dosar delegație de reprezentare și adresa
xxx.03.2010 a Administrației Finanțelor Publice Pâncota prin care solicită DC
l. Arad asigurarea apărării intereselor pârâtei de ord. I și arată că nu deține
umente sau alte date în plus față de cele care au fost atașate.

Reprezentanții părților declară că nu mai au de formulat alte cereri.

Nemaifiind formulate cereri și nici probe de administrat, instanța decl
eiată faza probatorie și acordă cuvântul în fond.

Avocatul reclamantei solicită admiterea acțiunii, anularea deciziilor de calc
pe poluare cu nr. xxxxx.03.2009 și nr. 1939/31.03.2009 emise de pârâta
area deciziei nr. xxxxxxx.07.2009 emisă de pârâta 2, obligarea la restitu
pe poluare în quantum total de xxxxxxx lei sumă care să fie actualizată
nda în quantumul prevăzut de Codul de procedură fiscală, de la data plății p

Constată că prin acțiunea civilă înregistrată la Tribunalul Arad în data de xxxxx.11.2009, reclamanta' SC xxxxxxxx SRL a chemat în judecată pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE PÂNCOTA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE ARAD solicitând anulare deciziilor de calcul a taxei pe poluare cu nr. xxxxxxxxxx.03.2009 și nr. xxxxx.03.2009 emise de pârâta 1; anularea deciziei nr. xxxxxx.07.2009 emise de pârâta 2, obligarea la restituirea taxei pe poluare în cuantum total de xxxxx lei sumă care să fie actualizată cu dobânda în cuantumul prevăzut de Codul de procedură fiscală, de la data plății până la restituirea efectiv, cu cheltuieli de judecată..

În motivarea în fapt arată că prin deciziile atacate emise de pârâta de ordine, au fost calculată taxele pe poluare pentru cele 2 autovehicule, achiziționate de reclamantă. Aceasta a formulat contestație și a solicitat restituirea sumelor achitate, primind un răspuns negativ conform deciziei nr. xxxxx07.2009 emise de pârâta 2. Potrivit OUG nr. 50/2008, taxa de poluare pentru autovehicule se plătește cu ocazia primei înmatriculări, în România, de către persoana fizică sau juridică care face înmatricularea, atât pentru autoturisme și autovehicule noi cât și pentru cele rulate aduse din import din state comunitare ori din alte state. A invocat art. 90 par. 1 din tratatul Constitutiv al Uniunii Europene și hotărârea CJUE în cauza Weigel (2004), concluzionând că rostul acestei reglementări este de a interzice discriminarea fiscală între produsele importate și cele similare autohtone. Or, în România nu se percepe nici un fel de taxă pentru autoturismele produse în țară și înmatriculate aici. Prevederile art. 4 lit. a din OUG nr. 50/2008 sunt identice cu cele ale art. 214² din Codul fiscal, pe care OUG nr. 50/2008 le-a abrogat și le-a înlocuit. Invocă nelegalitatea art. 4 lit. a din OUG nr. 50/2008, ca urmare a aplicării directe a reglementărilor comunitare care au prioritate față de dreptul național, în baza art. 148 din Constituția României și a Legii nr. 157/2005 de ratificare a tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană prin care statul nostru și-a asumat obligația de a respecta dispozițiile din tratatele originare ale Comunității, dinainte de aderare. A invocat jurisprudența Curții de Justiție Europene și anume decizia din cauza Costa/Enel și cea din cauza Simmentha

ou, fie spre un autoturism second - hand deja înmatriculat în România. Deoarece în România, stat comunitar, nu se percepe nici un fel de taxă pentru autoturismele înmatriculate deja ori reînmatriculate în țara noastră, dar se percepe o astfel de taxă pentru autoturismele înmatriculate deja în celelalte state comunitare și reînmatriculate în România după aducerea acestora aici, s-a constatat o diferență de tratament, ceea ce constituie o discriminare a regimului juridic fiscal și contravine dispozițiilor menționate din tratatul C.E.E. Aceste dispoziții se opun unei taxe pe poluare la prima înmatriculare pentru achiziții intracomunitare de autoturisme neînmatriculate pe teritoriul național, astfel încalcându-se principiul libertății circulației mărfurilor - adică să nu se dezavantajează autoturismele din celelalte țări membre UE, în competiția cu produsele similare autohtone. Faptul că a achitat voluntar această taxă este irelevant, întrucât astfel nu ar fi avut posibilitatea înmatriculării autoturismului în România. Pentru repararea integrală a prejudiciului, solicită achitarea și dobânzii nerealizate respectiv dobânda calculată, de la data încasării sumei până la data restituirii integrale și efective.

În drept invocă dispozițiile art. 1 alin. 4 din Codul fiscal, art. 7 din Legea 554/2004, art. 117,124, art. 205, art. 207 alin. 4 din Codul de procedură fiscală, art. 11 alin. 2, art. 148 alin. 2 , 4 din Constituția României, art. 90 din tratatul CE. și art. 274 Cod procedură civilă.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad a formulat, în nume propriu și în reprezentarea Administrației Finanțelor Publice a orașului Băncota, întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca nefondată depunând la dosar și cerere de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu.

În motivarea întâmpinării, pârâta a arătat că regimul taxei pe poluare pentru autovehicule a intrat în vigoare la data de 01.07.2008, conform art. 1 din OUG nr. 50 din 21.04.2008, care stabilește începând cu data de 01.07.2008 cadrul legal pentru instituirea taxei de poluare pentru autovehicule, cu destinație de venit la bugetul Fondului pentru mediu fiind gestionată de Administrația Fondului pentru mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului reprezentând operațiunea legiuitorului național urmare

intern de impozitare, domeniu rezervat exercitării prerogativelor suverane ale statelor membre. În subsidiar, rezultă că tot jurisprudența Curții a statuat că art. 90 primul paragraf din Tratat este încălcat numai atunci când quantumul taxei de poluare este calculat fără luarea în calcul a deprecierii reale a vehiculului care excede quantumului taxei reziduale încorporat în valoarea vehiculelor de ocazie similare deja înmatriculate pe teritoriul național (pct. 29 din Hotărârea din 08.01.2007, BRZEZINSKI, C - 313/05; pct. 26 Hotărârea din 20.09.2009, COMISIA/GRECIA, C - 74/06). Astfel prin HG nr. 686/2008 nivelul taxei este determinat de norma de poluare corelat cu vechimea, rulajul mediu anual și rata generală standard și reprezintă reflecția în plan fiscal a principiului "poluatorul plătește", principiu unanim acceptat la nivelul Uniunii Europene.

Solicită admiterea cererii de chemare în garanție a Ministerului Mediului - Administrația Fondului de Mediu, cu motivarea că reclamanta achitat de bunăvoie taxa pe care la rândul său pârâta a virat-o Fondului pentru mediu conform art. 1 alin. 1 din OUG nr. 50/2008. Acest fond este gestionat de Administrația Fondului de Mediu. Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - AFP Pâncota nu poate fi obligată la restituirea contravalorii taxei de poluare pentru autovehicule și a dobânzilor, deoarece pârâta doar încasează contravaloarea taxei pe care ulterior, o virează la Fondul de mediu care este administrat de Administrația Fondului pentru mediu.

În drept invocă dispozițiile art. 115 - 117, art. 60 - 63 Cod procedură civilă, art. 148 din Constituția României, art. 90 primul paragraf din Tratatul Comunităților Europene, art. 1, art. 4, art. 14 din OUG nr. 50/2008, art. 70, art. 205, art. 207 și art. 218 din Codul de procedură fiscală.

Chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu a solicitat prin întâmpinare, respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, invocând, în motivare Decizia nr. 802/19.05.2009 a Curții Constituționale. Argumentele reclamante privind incompatibilitatea taxei de poluare achitată de aceasta cu domeniul de aplicare al art. 110 CE, nu sunt justificate pentru motivele evocate de decizia Curții Constituționale. Invocă excepția de inadmisibilitate a acțiunii motivată de faptul că reclamanta nu atacă un act administrativ sau un act administrativ-fiscal, nici un răspuns la o plângere prealabilă/ contestație administrativă sau un refuz justificat. Conform jurisprudenței CEI nu e incompatibil cu dreptul

214 alin. 1 din Codul fiscal cu prevederile art. 110 alin. 1 din Tratatul CE și a fost contestată autoritatea faptului că taxa de primă înmatriculare era aplicată doar autoturismelor importate, nu și celor naționale similare și se datorează cu ocazia primei înmatriculări în România de către toate autovehiculele înmatriculate în România pentru prima dată, indiferent de proveniența acestora, adică indiferent dacă acestea provin din producția internă sau din import din alte state membre ale Uniunii Europene ori din alte state membre, indiferent dacă sunt ori nu second-hand. Astfel după cum se poate constata, determinarea taxei de poluare se realizează conform art. 6 pe baza unor criterii obiective (tipul motorului și capacitatea cilindrică) și clasificarea din punct de vedere al poluării. luându-se în considerare și deprecierea autoturismului, conform coeficienților descriși în anexa nr. 4. Prin urmare, atâta timp cât taxa pe poluare percepută pentru prima înmatriculare a autoturismului cumpărat de recurent este egală cu valoarea reziduală a taxei pentru un autoturism identic cu cel cumpărat de recurent, scoțat din parcul auto național în aceeași zi în care s-a solicitat înmatricularea primului, exigențele stipulate de CJCE cu ocazia soluționării acțiunilor de revocare și de eliminare în cauzele reunite C - 290/2005 Nadasdi și C - 333/2005 Nemet sunt respectate. Comisia Europeană a apreciat OUG nr. 50/2008 că ar fi în conformă normelor dreptului comunitar drept pentru care procedura de infringement declanșată împotriva României drept urmare a restituirii taxei de primă înmatriculare prin prevederile art. 214 din Codul Fiscal, a fost ridicată și anulată dată cu adoptarea OUG nr. 50/2008.

Din probele administrate în cauză, instanța reține următoarele:

Conform facturii (depusă în traducere la fila 17), reclamanta a cumpărat în data de xxxxxx.03.2009, în Germania, un autoturism de transport marfă, marca xxxxxx, serie sașiu xxxxx, înmatriculat pentru prima oară în Germania în 26.02.1999, conform cărții de identitate a vehiculului și a dovezilor înlocuitoare a certificatului de înmatriculare eliberate de autoritățile germane (depusă în copia și în traducere la filele 13-16).

În urma cererii acesteia de reînmatricularea autoturismului în România, în data de xxxxxx.03.2009, Administrația Finanțelor Publice a Orașului Pâncota a emis decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. xxxxx.03.2009 (fila 8) prin

identitate a vehiculului eliberat de autoritățile austriece (depusă în copia și în traducere la filele 25,26).

În urma cererii acesteia de reînmatricularea autoturismului în România, pârâta Administrația Finanțelor Publice a Orașului Pâncota a emis decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. xxxxx.03.2009 (fila 19) prin care a fost stabilită în sarcina reclamantei obligația de plată a taxei pe poluare în valoare xxxxxxx lei, în baza OUG nr. 50/2008, având în vedere caracteristicile tehnice ale autoturismului: categoria auto NI, norma de poluare Euro 3.

Aceasta a achitat taxa respectivă în data de 31.03.2009, după cum reiese din copia chitanței seria TS4A nr. 4095566/31.03.2009 (fila 20).

Reclamanta a formulat contestație împotriva deciziei de calcul a taxei pe poluare de mai sus, solicitând anularea acesteia și restituirea contravalorii taxei, cererea fiind înregistrată sub nr. 2377/24.04.2009 la Administrația Finanțelor Publice a Orașului Pâncota.

Prin decizia nr. 757/30.07.2009 (filele 31 - 37), pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a respins cele două contestații ale reclamantei.

OUG nr. 50/21.04.2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, și a intrat în vigoare la data de 01.07.2008, conform art. 14 din acest act normativ. A fost modificată prin OUG nr. 208/2008, ce a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 825/08.12.2008. OUG nr. 50/2008 a fost modificată, din nou, prin OUG nr. 218/2008, ce a intrat în vigoare la 11.12.2008 - data publicării actului în Monitorul Oficial. Prin art. I al acestei din urmă ordonanțe de urgență a fost abrogată OUG nr. 208/2008. OUG nr. 50/2008 a fost modificată, pentru a treia oară, prin OUG nr. 7/2009 ce a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 103/1902.2009. OUG nr. 50/2008 a fost modificată pentru a patra oară prin art. 35 din Legea nr. 329/05.11.2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul

în perioada 11.12.2008 - 14.12.2008 s-au aplicat taxele stabilite conform anexelor la OUG nr. 50/2008, în varianta inițială, potrivit art. IV alin. 2 din OUG nr. 218/2008.

în intervalul 15.12.2008 - 18.02.2009 au fost incidente taxele stabilite conform anexelor la OUG nr. 50/2008 modificată prin OUG nr. 218/2008, în condițiile în care la 15.12.2008 au intrat în vigoare anexele prevăzute de art. I din OUG nr. 218/2008, conform art. V din OUG nr. 218/2008.

însă, ulterior, art. II alin. 1 din OUG nr. 7/2009 a stabilit că pentru autoturismele achiziționate înainte de 15.12.2008 și care nu au fost înmatriculate în România până la data intrării în vigoare a OUG nr. 7/2009 se aplica nivelul taxei pe poluare pentru autovehiculele prevăzute în OUG nr. 50/2008 în forma inițială, iar la alin. 2 a prevăzut că, pentru autoturismele înmatriculate după 15.12.2008 și pentru care s-a plătit taxa majorată conform OUG nr. 218/2008, se realizează restituirea diferenței dintre taxa majorată și taxa inițială, la cerere, în termen de 45 de zile de la data depunerii cererii de restituire însoțite de documentația necesară.

începând cu OUG nr. 218/2008 au fost instituite diferite excepții de la plata taxei pe poluare.

Astfel, potrivit art. III alin. 1 din OUG nr. 218/2008, au fost scutite de la plata taxei de poluare autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 a căror capacitate cilindrică ce nu depășește 2.000 cmc, precum și pentru toate autovehiculele NI cu norma de poluare Euro 4 care se înmatriculează pentru prima dată în România sau în alte state membre ale Uniunii Europene în perioada 15.12.2008 - 31.12.2009 inclusiv. Alin. 2 al art. III a prevăzut obligația de plată a taxelor, conform anexelor nr. 1 și 2, pentru autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 a căror capacitate cilindrică nu depășește 2.000 cmc, precum și tuturor autovehiculelor NI cu norma de poluare Euro 4 înmatriculate pentru prima dată în afara Uniunii Europene și care se înmatriculează în România.

Deci pentru aceeași categorie de autovehicule, dacă erau noi erau scutite de la plata taxei pe poluare, fiind obligatorie, însă, taxa pentru cele secundare, înmatriculate pentru prima oară în afara Comunității Europene și pentru

repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 și 9 (lit. b).

Art. 5 alin. 1 și art. 7 din OUG nr. 50/2008 stabilește obligația de calculare a taxei în sarcina autorității fiscale competente, precum și cea de verificare, colectare și executare silită a acesteia, inclusiv soluționarea contestațiilor privind taxa datorată de către contribuabili. Alin. 4 al art. 5 prevede obligația contribuabilului de a plăti taxa pe poluare într-un cont distinct deschis la unitățile Trezoreriei Statului pe numele Administrației Fondului pentru Mediu. Art. 5 alin. 5 din același act normativ condiționează înmatricularea autoturismului de dovada plății taxei.

Conform art. 3 alin. 1 din Normele metodologice de aplicare a OUG nr. 50/2008 aprobate prin HG nr. 686/2008, taxa se calculează de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, și anume: organul fiscal la care persoana este înregistrată ca plătitor de impozite și taxe, în cazul persoanelor juridice și al persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere (lit. a) și respectiv, organul fiscal în a cărui rază teritorială persoana fizică își are domiciliul fiscal persoanele fizice (lit. b).

În aceste împrejurări, ținând cont de faptul că acțiunea reclamantei vizează, în principal, anularea unor acte administrative, și anume deciziile de calcul al taxei pe poluare nr. nr. 1937/31.03.2009 și nr. 1939/31.03.2009 emise de pârâta Administrației Finanelor Publice a orașului Pâncota Arad, ce au valoarea de acte administrativ fiscale astfel cum sunt determinate de art. 41 din Codul de procedură fiscală, și anume de acte emise de organul fiscal competent în aplicarea legislației în scopul stabilirii, modificării sau stingerii drepturilor și obligațiilor fiscale, precum și decizia nr. 757/30.07.2009 a Direcției Generale a Finanelor Publice a județului Arad, cuprinzând soluția asupra contestației administrativ fiscale a reclamantei, și, ca o consecință a acestor cereri principale, demersul judiciar al reclamantei se continuă cu solicitarea de restituire a taxei pe poluare, fiind astfel respectate prevederile art. 8 din Legea nr. 554/2004, dar și procedura contestației administrative prevăzute de titlul IX al codului de procedură fiscală, tribunalul va respinge excepția inadmisibilității acțiunii invocate de pârâta în garanție

enunțului Tratat privind funcționarea Uniunii Europene, cu același conținut) conform căruia:

„Nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică direct sau indirect, produselor naționale similare.

De asemenea, nici un stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție”.

O primă analiză a compatibilității taxei pe poluare, astfel cum este reglementată de OUG nr. 50/2008 cu modificările sale succesive realizate până la achitarea taxei pe poluare de către reclamant, cu art. 90 din TCE se poate realiza prin relevarea scopului urmărit de către Guvernul României prin adoptarea OUG nr. 218/2008 și OUG nr. 7/2009, care au adus cele mai semnificative modificări ale primei ordonanțe de urgență.

Astfel, în preambulul OUG nr. 218/2008 se prevede faptul că adoptarea acesteia a fost necesară având în vedere concluziile analizei gradului de adâncire a crizei financiare și economice în luna octombrie, care relevă o scădere importantă a piețelor auto și a producției industriei furnizoare, precum și măsurile de susținere a sectorului de automobile, afectat de criza financiară internațională; faptul că Guvernul României se preocupă de luarea măsurilor care să asigure păstrarea locurilor de muncă în economia românească, iar la un loc de muncă în industria constructoare sunt 4 locuri de muncă în industria furnizoare, ținând cont de faptul că toate aceste elemente constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată și totodată având în vedere că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată”.

Astfel, această modificare a OUG nr. 50/2008 nu mai are legătură cu scopul declarat al adoptării OUG nr. 50/2008, care potrivit enunțului din preambulul acestui act normativ urmărea inițial, asigurarea protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura

nivelului taxei, însă acest fapt nu a produs nici o modificare cu privire la scopul declarat al OUG nr. 218/2008.

În al doilea rând, sunt incidente în speță dispozițiile art. 90 alin. 1 din Tratatul de la Maastricht (TCE), care interzic orice discriminare între produsele naționale și produsele altor state membre, așadar și o discriminare determinată de o diferență între impozitele aplicate produselor „altor state membre” și impozitele „interne de orice natură care se aplică direct sau indirect produselor naționale similare”.

Discriminarea la care se referă acest text legal are în vedere o comparație între nivelul de impozitare a produselor altor state membre ale Uniunii Europene, în comparație cu nivelul de impozitare a produselor de pe piața internă a Statului Român.

Art. 90 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană este aplicabil în privința taxei pe poluare plătită de reclamant și contestată în prezenta cauză fiind relevante în acest sens considerentele expuse de Curtea Europeană de Justiție în hotărârea din 5 decembrie 2006 - dată în cauzele reunite C-290/05 și C-333/05, Akos Nadasdi c. Vam-es PenzugyorsegEszak - Alfoldi Regionalis Parancsnoksaga, respectiv Ilona Nemeth c. Vam-es Penzugyorseg Del Alfoldi Regionalis Parancsnoksaga:

„Așa cum Curtea a statuat deja, în sistemul Tratatului instituind Comunitatea Europeană art 90 suplimentează dispozițiile referitoare la abolirea taxelor vamale și a măsurilor cu efect echivalent Scopul acesteia este acela de a asigura libera circulație a mărfurilor între statele membre în condiții normale de concurență, prin eliminarea oricăror forme de protecție care pot rezulta din aplicarea unor impozite interne care discriminează produsele provenite din alte state membre (cauzele reunite C-393/04 și C-41/05, Air Liquide Industries Belgium.

Conform unei jurisprudențe bine stabilite, art 90 par. 1 este încălcată atunci când taxa aplicată produselor importate și taxa aplicată produselor naționale similare sunt calculate diferit pe baza unor criterii care conduc, chiar dacă numai în anumite cazuri, la un nivel al taxei mai mare în cazul produselor importate (a se vedea cauza Weigel, par. 67, precum și jurisprudența acolo citată). Totuși, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile pentru existența unei asemenea discriminări, impozitarea poate

sunt direcționați spre un autoturism nou fabricat în România fapt dovedit tot de împrejurarea de notorietate că prețul la care sunt achiziționate autoturismele second-hand dintr-o altă țară este preț apropiat de prețul autoturismului nou fabricat în România.

Aspectul esențial ce trebuie reținut e acela că autoturismele fabricate în România sunt scutite de plata taxei de poluare, fapt de contravine art. 90 T.C.E. întrucât achiziționarea unui autoturism cu o capacitate mai mare de 2000 cmc (care nu este fabricat în România) impune achitarea taxei de poluare.

în cauza Humblot (112/84) soluționată de C.J.C.E., autoturismele clasificate până la 16 cai putere fiscali (CV. chevaux vapeur) erau supuse unei taxări graduale până la 1.100 franci iar ce este peste 16 CV. erau taxate cu o sumă de 5.000 franci. La această dată nu se fabricau în Franța autoturisme de peste 16 CV. și de aceea toate autoturismele pentru care se percepea taxarea mai mare de 5.000 franci erau importate, Curtea a reținut că taxa de 5.000 franci a fost fixată la un asemenea nivel încât numai autovehiculele importate pot fi subiectul acesteia. în mod similar în actuala reglementare a OUG nr. 50/2008 modificată prin OUG nr. 218/2008 și nr. 7/2009 un autoturism nou fabricat în România cu o capacitate de sub 2.000 cmc este scutit de plata taxei de poluare, iar achiziționarea unui autoturism nou cu o capacitate mai mare de 2000 mc (ce nu sunt fabricate în România ci doar în străinătate impunea achitarea taxei de poluare până la adoptarea OUG nr. 17/2009. Art. 90 din T.C.E. este încălcat și în situația achiziționării din altă țară a unui autoturism second-hand cu o capacitate sub 2000 cmc întrucât majoritatea acestor autoturisme achiziționate nu au norma de poluare Euro 4 pentru a fi scutite de la plata taxei.

După aderarea României la U.E. nu este admisibilă favorizarea vânzării autoturismelor noi fabricate în România și nici favorizarea autoturismelor second - hand deja înmatriculate în România, atâta timp cât norma fiscală națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze chiar și potențial consumul produselor importate influențând astfel alegerea consumatorilor C.J.C.E. nr. Hotărârea din 7 mai 1987, cauza 193/85 Cooperativa - Frutt

restul autoturismelor noi, discriminare introdusă de către legiuitor cu intenția declarată de protejare a industriei naționale scop incompatibil cu cerințele și rigorile spațiului de liberă circulație a mărfurilor, forței de muncă și capitalului. Există astfel un raport de concurență între produsele importate și produsele naționale, așa încât alegerea consumatorului poate fi orientată spre o anumită categorie de produse, în speță fie spre cele deja înmatriculate în România, fie spre cele produse în România.

Pentru aceste argumente prin modificările aduse OUG nr. 50/2008 de OUG nr. 218/2008 și OUG nr. 7/2009, reglementări legale sub imperiul cărora a fost achitată taxa în discuție, taxa de poluare încalcă prevederile art. 90 din Tratatul de Instruire a Comunităților Europene cel puțin până la intrarea în vigoare a OUG nr. 117/2009.

Or, în acest sens este și comunicatul din 05.02.2010 al Comisiei Europene privitor la propunerea de clasare a plângerii nr. 2009/2002 (fila 40), conform căruia departamentul responsabil al Comisiei a concluzionat, după analizarea OUG nr. 218/2008, că aceasta nu respectă art. 110 din TFUE (fostul art. 90 din TCE), în condițiile în care anumite autovehicule uzate par a fi suprataxate în comparație cu vehicule similare înmatriculate ca noi. S-a reținut că scutirea acordată de OUG nr. 218/2008 nu pare a se baza pe criterii obiective și tinde să favorizeze producătorii autohtoni de autovehicule, motiv pentru care la 26.06.2009 Comisia a emis o scrisoare de punere în întârziere prin care pune în vedere României să modifice aceste prevederi legale. În urma anunțului statului român privitor la abrogarea, prin OUG nr. 117/2009, începând cu 01.01.2010 a scutirii reglementate de OUG nr. 218/2008, Comisia europeană a considerat că autoritățile române au luat măsurile necesare pentru a asigura respectarea legislației comunitare, reținând că „în momentul de față se pare că legislația română privind taxa de înmatriculare a vehiculelor este conformă cu art. 110 din TFUE”, motiv pentru care a propus clasarea cazului cu care a fost investită.

Astfel, chiar dacă o taxă pe poluare, în sine, nu este incompatibilă cu normele dreptului comunitar, actul normativ ce o reglementa în România la momentul achitării taxei de către reclamant, și anume OUG nr. 50/2008 modificată prin OUG nr. 218/2008 și OUG nr. 7/2009, încalcă prevederile art.

quantumului taxei, în sine, nu dă naștere unei incompatibilități cu normele comunitare.

Prin Legea nr. 157/2005, România a ratificat tratatul privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană. Or, art. 148 alin. 2 și art. 117 alin. 1 din Constituția României, prevede prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și ale celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legislația internă, cu respectarea prevederilor actului de aderare (alin. 2), precum și faptul că „Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2)” (alin. 4). Obligația respectării dispozițiilor cuprinse în tratatele ratificate de Statul român rezultă și din dispozițiile art. 11 alin. 1 din Constituția României, conform cărora „Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce revin din tratatele la care este parte”.

Pentru aceste considerente, constatând incompatibilitatea cu dispozițiile art. 90 din TCE ale taxei pe poluare prevăzută de OUG nr. 50/2008 modificată prin OUG nr. 218/2008 și OUG nr. 7/2009 ce au stat la baza obligării reclamantei la plata taxelor pe poluare în cuantum de xxxx lei și xxx lei instanța, în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, va admite în parte acțiunea și va anula deciziile de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. xxxx.03.2009 și nr. xxxx.03.2009 emise de pârâta Administrația Finanelor Publice a orașului Pâncota, precum și decizia nr. xxxx.07.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanelor Publice a Județului Arad.

Văzând că taxa pe poluare a fost încasată cu nerespectarea principiului preeminenței dreptului comunitar, mai precis a art. 90 alin. 1 din Tratatul Comunității Europene, în cazul de față, față de dispozițiile legale interne OUG nr. 50/2008 modificată prin OUG nr. 218/2008 și OUG nr. 7/2008 contrar prevederilor art. 148 alin. 2 din Constituția României, instanța, în temeiul art. 117 alin. 1 din OG nr. 92/2003, va obliga pârâta să plătească reclamantei suma de xxx lei, cu titlu de restituire a taxelor pe poluare încasate, mediorate, precum și la plata dobânzilor legale calculate la această sumă

data de xxx.04.2009, astfel cum se menționează în decizia nr. xxx.07.2009 a DGFP Arad, așa încât termenul de 45 de zile pentru soluționare acesteia expiră la xxx.06.2009.

Văzând că pârâtele au căzut în pretențiuni, acestea fiind în culpă procesuală pentru realizarea acestui demers judiciar determinat de refuzul pârâtelor de a-i restitui taxa pe poluare pe cale amiabilă, instanța, în conformitate cu prevederile art. 274 și art. 276 din Codul de procedură civilă, va obliga pârâtele, în solidar, să plătească reclamantei suma de xxx lei cheltuieli de judecată, constând în taxele aferente acțiunii în contencios administrativ (XXX lei taxă judiciară de timbru și XXXX lei timbru judiciar).

Având în vedere faptul că obligația de restituire a taxei pe poluare și de plată a dobânzilor corespunzătoare a fost stabilită doar în sarcina pârâtei de ord. I, în calitate sa de organ fiscal ce a calculat și încasat taxa în discuție conform art. 5 alin. 1 și art. 7 din OUG nr. 50/2008 și art. 3 alin. 1 din Normele metodologice de aplicare a OUG nr. 50/2008 aprobate prin HG nr. 686/2008, iar nu și în sarcina Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, al cărui rol se reduce la soluționarea contestației administrative fiscale, având în vedere și prevederile art. 5 alin. 4 din OUG nr. 50/2008 ce prevede obligația contribuabilului de a plăti taxa pe poluare într-un cont distinct deschis la unitățile Trezoreriei Statului pe numele Administrației Fondului pentru Mediu, astfel că această din urmă instituție este beneficiara taxei, tribunalul constată că sunt întrunite cerințele art. 60 din Codul de procedură civilă doar în privința cererii de chemare în garanție formulate de pârâta de ord. I.

În consecință, va respinge cererea de chemare în garanție exercitată de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, dar va admite cererea de chemare în garanție formulată de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Orașului Pâncota și, astfel, va obliga chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu să achite pârâtei Administrația Finanțelor Publice a Orașului Pâncota sumele de XXXX lei și XXXXX lei, cu titlu de taxă pe poluare pentru autovehicule nedatorată, precum și la plata dobânzilor legale calculate la această sumă, conform art. 124 alin. 2 din Codul

XXX, cu sediul ales în XXXXX (la Cabinet de Avocat XXXX) în
contradictoriu cu pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A
ORAȘULUI PÂNCOTA, cu sediul în Pâncota, str. Avram Iancu, nr. 1,
Jud. Arad; reprezentată Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului
Arad și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A
JUDEȚULUI

ARAE^cu sediul în Arad, b-dul Revoluției, nr. 79, cod fiscal nr. 3519704,
reprezentată legal de director - coordonator XXXXXX.

Anulează deciziile de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicul nr.
XXXX.2009 și XXXX.2009 emise de pârâta Administrația Finanțelor
Publice a Orașului Pâncota.

Anulează decizia nr. XXX.07.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a
Finanțelor Publice a Județului Arad.

Obligă pârâta Administrația Finanțelor Publice a Orașului Pâncota să
plătească reclamantei sumele de XXXX lei și XXXX lei, cu titlu de
restituire a taxei pe poluare pentru autovehicule nedatorată, precum și la plata
dobânzilor legale calculate la aceste sume, conform art. 124 alin. 2 din
Codul de procedură fiscală, cu începere de la data de XXXX.06.2009 până
la achitarea efectivă a datoriei.

Obligă pârâtele. în solidar, să plătească reclamantei suma de XXX lei
cheltuieli de judecată.

Respinge cererea pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a
Județului Arad de chemare în garanție a ADMINISTRATIEI FONDULUI
PENTRU MEDIU, cu sediul în București, Splaiul Independenței, nr. 295
corp A, sector 6.

Admite cererea pârâtei Administrația Finanțelor Publice a Orașului
Pâncota, reprezentată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului
Arad de chemare în garanție a ADMINISTRATIEI FONDULUI PENTRU
MEDIU, cu sediul în București, Splaiul Independenței, nr. 295, corp A, sector
6.

Obligă chemata în garanție să achite pârâtei Administrația Finanțelor
Publice a Orașului Pâncota sumele de XXXX lei și XXXX lei, cu titlu de taxă

